

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **M. D.**
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2017, č. j. KUKHK-17403/DS/2017/SR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také „správní orgán I. stupně“, „správní orgán“) ze dne 27. 3. 2017, č.j. P/3486/2016/OS1/Jad, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a byla mu uložena pokuta za spáchaný přestupek ve výši 1 500 Kč. Odvoláním napadené rozhodnutí žalovaný změnil tak, že ve výroku v popisu skutku doplnil konkrétní počet km/h, o který žalobce svojí jízdou překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Tedy za „...činila rychlost měřeného vozidla Passat 67 km/h.“ doplnil: „čímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 17 km/h.“ Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 2. 11. 2016 ve 14:11 hodin, jako řidič motorového vozidla tovární značky VW Passat, registrační značky X, řídil v Chlumci nad Cidlinou, na ulici Pražská (u čp. 14/IV, silnice 1. třídy č. I/11 ve směru jízdy ke kruhovému objezdu ulice Rooseveltova) uvedený automobil, kde nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, přičemž silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s atestací k měření rychlosti jízdy do 23. 2. 2017, byla vozidlu Passat naměřena rychlost jízdy 70 km/h, tj. po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla (- 3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně), činila rychlost měřeného vozidla Passat 67 km/h. Jednáním, kterého se tak dopustil, porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, dle kterého v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.

2. Krajský soud se podanou žalobou již dříve zabýval, ve věci proběhlo též ústní jednání dne 3. 9. 2018. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a správního spisu krajský soud rozhodl dne 10. 9. 2018 rozsudkem č. j. 29 A 5/2017-78 o zamítnutí žaloby. Ke kasační stížnosti žalobce rozsudek zdejšího soudu zrušil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem č. j. 8 As 311/2018-48 ze dne 24. 9. 2020 a věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou. Žalobní námitky shrnul do pěti žalobních bodů. Předně namítal, že závěr správních orgánů o tom, že jednal v úmyslu nepřímém, není dostatečně odůvodněn ani prokázán.
4. Dále žalobce namítal, že vozidlo vůbec neřídil. Řídila jej J. P., která z vozidla vystoupila po změření rychlosti a to z obavy, že by její dechová zkouška na přítomnost alkoholu v krvi byla pozitivní. Tvrzení policistů, že měli vozidlo žalobce neustále v dohledu, nemůže být dle žalobce pravdivé, neboť tito měřili mimo vozidlo, muselo jim tedy zabrat určitý čas, než do vozidla nastoupili a vyjeli na komunikaci za vozidlem žalobce, kde museli dát přednost právě projíždějícím vozidlům. Mělo být provedeno další dokazování, a to zejména výslech paní P., který žalobce navrhoval, jakož měl být vyslechnut i žalobce, pokud tak navrhoval. Jelikož k provedení těchto výpovědí nedošlo, bylo porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces.
5. Třetím bodem žaloby byla žalobcova námitka, že měření bylo provedeno pod nenulovým (vertikálním i horizontálním) úhlem, pro což nebyl rychloměr ověřen, a je tak vysoké riziko vzniku tzv. slip effectu, což je jev, ke kterému dojde, pokud v průběhu měření (trvající cca 0,3 s) dojde k posunu měřícího bodu po povrchu měřeného objektu. Jako důkaz žalobce navrhoval provést návod k obsluze a dále příslušný certifikát k danému typu rychloměru.
6. Předposlední žalobcovou námitkou je neexistence úřední značky na rychloměru.

7. Pátým žalobním bodem byly procesní vady spočívající v postupu žalovaného, který dle žalobce postupoval v rozporu s § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správního řádu“), neboť ačkoli vycházel z podkladů, které správní orgán prvního stupně neprovedl jako důkaz (jmenovitě např. žalobcem doložené vyjádření Českého metrologického institutu), nenařídil ústní jednání ani dokazování mimo ústní jednání.
8. Úplným závěrem žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný (resp. oprávněná úřední osoba) je zaujat vůči zmocněnci žalobce, kterého opakovaně a zcela bezdůvodně a nepodloženě obviňuje z falšování dokumentů, účelových a lživých tvrzení apod. Je tedy zřejmé, že napadené rozhodnutí vydala vyloučená osoba, což je jistě vadou řízení, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zopakoval některé z argumentů uvedených již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a že posoudil všechny relevantní skutečnosti, a to včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Žalobou napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.
10. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
12. Ze správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně obdržel dne 24. 11. 2016 od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru služby dopravní policie (dále jen „Policie ČR“) oznámení přestupku, v němž je popsán skutkový děj ve shodě s popisem obsaženým ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, včetně uvedení směru jízdy vozidla. Popis obsahuje i konkrétní počet km/h (17), o který žalobce svojí jízdou překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, tedy údaj, o který bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně k odvolání žalobce doplněno žalobou napadeným rozhodnutím.
13. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 11. 2016 se podává, že rychlost vozidla VW Passat, stříbrné barvy, reg. zn., jedoucího v obci Chlumec nad Cidlinou, ul. Pražská směrem ke kruhovému objezdu ul. Rooseveltova, byla dne 2. 11. 2016 ve 14:11 hodin měřena rychloměrem LTI 20/20 TruCAM. Obsluhu radaru prováděl pprap. V., naměřená rychlost dosáhla po odpočtu možné odchylky měření 67 km/h, přičemž měření proběhlo v Chlumci nad Cidlinou, ul. Pražská, u čp. 14/IV, na silnici 1. třídy I/11, kde je maximální dovolená rychlost 50 km/h. Hlídka ve složení pprap. V. a stržm. E. vozidlo dostihla, přičemž jej měla po celou dobu na dohled. Vozidlo bylo pro překročení maximální povolené rychlosti zastaveno a kontrolováno v obci Chlumec nad Cidlinou na silnici 2. Třídy, II/327, ul. Rooseveltova. V osobě řidiče, který se ve vozidle

nacházel sám, ztotožnila policejní hlídka M. D. (žalobce). Žalobci byl vysvětlen důvod jeho zastavení, se spácháním přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu tím, že nedodržel maximální dovolenou rychlost v obci a porušil tak § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, žalobce nesouhlasil. Přestupek nemohl být řešen blokovou pokutou, proto policejní hlídka vyhotovila na místě úřední záznam o podezření z přestupku, který si žalobce přečetl, ale nepodepsal. Alkohol byl u žalobce dechovou zkouškou přístrojem zn. Dräger vyloučen.

14. Dále je skutek popsán v úředním záznamu ze dne 2. 11. 2016, který na místě zpracoval pprap. V., za přítomnosti stržm. E.. V záznamu je za osobu podezřelou ze spáchání přestupku označen žalobce, místo na úředním záznamu, do kterého mohl jako podezřelý ze spáchání přestupku něco uvést, je bez jakýchkoli údajů – prázdné. Přílohou úředního záznamu je fotodokumentace s uvedením přesného data, času a místa měření, identifikace měřicího přístroje (výrobní číslo), osoby, která zařízení nastavila – pprap. V. k, rychlostního limitu 50 km/h, čísla snímku, vzdálenosti měření 52,9m a identifikace měřeného vozidla (druh, typ, barva). Na 2 ze 3 fotografií je uprostřed osobní vozidlo VW Passat, reg. značky, přičemž na jedné z nich je zachycen měrný kříž, jehož průsečík je těsně nad horním rámem registrační značky, uprostřed. Na 3. fotografii je detail výše uvedené reg. značky.
15. Ve správním spise je dále založen ověřovací list č. 8012-OL-70053-16 silničního laserového rychloměru typu LTI 20/20 TruCam, ze dne 24. 2. 2016, na kterém uvedené výrobní číslo souhlasí s výrobním číslem uvedeným na fotodokumentaci jako výstupu z měření (TC003707), s dobou platnosti ověření rychloměru do 23. 2. 2017. Je zde uvedeno, že provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti a rychloměr lze používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti.
16. Ve správním spise je založeno potvrzení o absolvování školení pprap. V. k obsluze použitého měřicího zařízení LTI 20/20 TruCam, když výslovně je uvedeno, že jmenovaní policisté, tedy mezi nimi i pprap. V., byli řádně proškoleni k obsluze měřiče rychlosti TruCam.
17. Součástí spisového materiálu je uživatelský manuál TRUCAM, kde je na straně 29, Kapitola 5. Mód měření rychlosti, nadpis Postup měření, k zaměření červeného (laserového) bodu na vozidlo doporučeno zaměření na registrační značku. Dále je tento bod označen jako záměrný bod a je k tomuto uvedeno: „Červený bod musí být zaměřen na vozidlo po celou dobu měření. Jestliže se během měření záměrný bod dostane mimo měřené vozidlo, objeví se chybové hlášení a rychlost není změřena.“
18. Dne 5. 12. 2016 bylo žalobci, jakožto podezřelému ze spáchání přestupku, doručeno předvolání k podání vysvětlení na den 26. 1. 2017 a dne 27. 1. 2017 mu bylo doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 23. 2. 2017, v němž byl žalobce dostatečně obeznámen se skutkem, který mu je kladen za vinu. Skutek byl popsán shodně jako ve výroku následně vydaného rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
19. Zmocněnec žalobce, Ing. M. J., zaslal dne 21. 2. 2017 správnímu orgánu I. stupně vyjádření ve věci, ve kterém uvádí, že žalobce jel ve vozidle, které bylo měřeno Policií ČR, jako spolujezdec a navrhuje provedení důkazů výpovědí skutečné řidičky, J. P..

Současně navrhuje i výpověď žalobce. V další části vyjádření poukazuje na měření rychlosti, které mělo proběhnout v rozporu s návodem k obsluze, kde dle vyjádření nebyl dodržen úhel měření 0° (a to jak vertikálně, tak horizontálně). K tomuto navrhuje provedení důkazu certifikátem Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“) č. 0111-CS-C006-10 ze dne 16. 6. 2010 s požadavkem na úhel měření 0° a návodem k obsluze předmětného rychloměru. Další rozpornou věcí je absence úřední značky, jejíž zhlédnutí mělo být žalobci policisty odepřeno. Navrhuje proto provedení ohledání rychloměru. Závěrem svého vyjádření zástupce žalobce namítl, že záměrný kříž nebyl v době měření zcela na vozidle, přičemž ČMI trvá na tom, aby každé měření rychlosti laserovým rychloměrem, kde na snímku vozidla, jehož rychlost je měřena, leží záměrný kříž jen zčásti na vozidle, byl brán jako nedodržení postupu obsluhy laserového rychloměru, uvedeného v manuálu výrobce a takové měření rychlosti nebylo použito při projednání přestupku. K potvrzení uvedeného zaslal zástupce žalobce spolu s vyjádřením i listinu označenou jako „Vyjádření ČMI“, „Vyjádření k danému přestupku“, digitálně podepsanou 27. 11. 2015.

20. Podle protokolu o ústním jednání ze dne 23. 2. 2017, kde byl mimo jiné předložen jako důkaz uživatelský manuál TRUCAM, se žalobce ani jeho zmocněnec bez řádné omluvy nedostavil.
21. Následně se žalobce omluvil i z dalšího ústního jednání, na které byl předvolán (27. 3. 2017), přičemž v rámci doručeného předvolání byl informován, že k jednání jsou jako svědci předvoláni také policisté pprap. V. a nstržm. E.. Žalobce se z ústního jednání předem omluvil a požádal o zaslání kopií svědeckých výpovědí. Současně požádal správní orgán I. stupně o poskytnutí lhůty pro vyjádření před vydáním rozhodnutí.
22. Zasahující policisté podrobně a shodně popsali provedené měření s tím, že výslovně uvedli, že bylo provedeno v souladu s návodem a pokyny pro obsluhu. Vozidlo, jehož rychlost byla změřena, bylo neustále v pohybu, měli ho do jeho zastavení na dohled. Řidič nejprve na znamení k zastavení nereagoval, později sám zastavil za výjezdem z kruhového objezdu, ve směru k ul. Rooseveltova. Řidič byl ve vozidle sám, s policisty nekomunikoval. Úřední značky byly v době kontroly vozidla platné, neporušené, umístěné na rychloměru. Ověřovací list byl s dobou platnosti ověření rychloměru do 23. 2. 2017. Pprap. V. v závěru své výpovědi předložil správnímu orgánu I. stupně protokol o profylakční/periodické prohlídce měřiče LTI 20/20 TRUCAM, seriové číslo: TC003707, ze dne 26. 2. 2016, ve kterém nejsou uvedeny žádné závady prohlíženého přístroje. Tento byl dle protokolu o profylakční prohlídce bez závad.
23. Protokol o ústním jednání ze dne 27. 3. 2017 byl na žádost zástupce žalobce tomuto odeslán do datové schránky dne 29. 3. 2017.
24. Lhůtu k písemnému vyjádření stanovil správní orgán I. stupně do 7. 4. 2017. Žalobce se více ve věci již nevyjádřil a správní orgán I. stupně vypravil dne 10. 4. 2017 rozhodnutí čj. P/3486/2016/OS1/Jad. Tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným z přestupku, jak již uvedeno shora v tomto rozsudku. V odůvodnění srozumitelně a dle názoru soudu velmi pečlivě vyložil své úvahy a závěr, že důkaz výstupem z měření a svědeckými výpověďmi zasahujících policistů, s ohledem na měření kalibrovaným přístrojem, který byl obsluhován proškoleným policistou, považuje za dostatečně spolehlivé zjištění skutkového stavu věci.

25. Dle výpisu z evidence řidičů, který je součástí správního spisu, byl žalobce v době spáchání přestupku držitelem platného řidičského oprávnění pro tyto skupiny vozidel: AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE, T. Ze sedmi záznamů o spáchaných přestupcích na úseku dopravy lze konstatovat dva za překročení maximální povolené rychlosti v obci (naměřeno 80 km/h a 73 km/h).
26. Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketním odvoláním. Zmocněnci žalobce byla doručena výzva k odstranění vad podaného odvolání, v níž byl vyzván k doplnění odvolání podle § 82 odst. 2 správního řádu. Ve stanovené lhůtě 5 dnů nebylo podání doplněno. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno shora.
27. K první žalobcově námitce soud konstatoval, že dle § 4 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích je přestupek spáchán v nepřímém úmyslu, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. nebo mimo obec o méně než 30 km/hod. Žalobce byl v době řízení motorového vozidla držitelem platného řidičského oprávnění pro 12 z 16 možných skupin vozidel. Tedy byl bezesporu osobou zcela odborně způsobilou, znalou dopravních předpisů. Vzhledem k místu měření a přehlednému dopravnímu značení začátku a konce obce Chlumec nad Cidlinou věděl, že svojí jízdou o rychlosti vyšší než 50 km/h porušuje zájem společnosti na ochraně bezpečnosti a plynulosti silničního provozu - páchá dopravní přestupek. **I Nejvyšší správní soud zdůraznil, že pokud by si takové skutečnosti žalobce vědom nebyl, pak by zajisté nebyl schopen projít zkouškou z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy dle § 40 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, která je nezbytná pro získání řidičského oprávnění.**
28. Za stejný přestupek byl žalobce v minulosti dokonce již dvakrát potrestán. Silničním laserovým rychloměrem byla vozidlu, které řídil, naměřena rychlost 70 km/h. Po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla činila rychlost vozidla 67 km/h. Ze záznamu o přestupku vyplývá, že se stěžovatel nacházel v době spáchání přestupku v zastavěném území obce. Musel si tak být vědom toho, že nejvyšší povolená rychlost na území obce je 50 km/h. Jako zkušený řidič musel být stěžovatel schopen vyhodnotit, že jede rychleji než 50 km/h, neboť překročil nejvyšší povolenou rychlost o 17 km/h. Překročení povolené rychlosti v tomto rozsahu se již nepochybně projevuje i v subjektivním vnímání rychlosti pohybu vozidla. Byť by se řidič ne díval na tachometr a ne znal přesnou rychlost, muselo mu být zřejmé, že povolenou rychlost překračuje. **Nejvyšší správní soud v bodě 29. rozsudku č. j. 8 As 311/2018-48 ze dne 24. 9. 2020 žalobci již podrobně vyložil jednotlivé varianty zavinění a v následujícím bodě uzavřel, že žalobce byl přinejmenším srozuměn s tím, že zájem na dodržování maximální předepsané rychlosti v obci porušuje. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené shledal aktivní volní vztah žalobce ke způsobenému následku. Za takové situace není možné se přiklonit k názoru žalobce o nedbalostním zavinění přestupku. Obdobně jako**

nyní soud, prokázaly a dostatečně odůvodnily formu zavinění žalobce i správní orgány (žalovaný pak na čl. 9 a 10).

29. Objektivní stránka daného přestupku nespočívá, jak žalobce mylně uvádí, v porušení nebo ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského života, zdraví a majetku, nýbrž již v porušení nebo ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Tato bezpečnost a plynulost silničního provozu je pak upravena v zákoně o silničním provozu. Žalobce se svými úvahami přesouvá do skutkové podstaty jiného, než konkrétně řešeného - přestupkového - jednání. Soud proto považuje za důležité zdůraznit, že druhovým objektem všech dopravních přestupků je již samotná bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. V dané věci je dále třeba doplnit, že forma zavinění by se v projednávané věci mohla promítnout pouze do výše uložené pokuty. Správní orgán I. stupně uložil stěžovateli za přestupek pokutu ve výši 1 500 Kč. I kdyby žalobce jednal nedbale, jak konstantě tvrdí, tak by posouzení formy zavinění jako úmyslu nepřímého nemělo vliv, neboť správní orgán I. stupně uložil pokutu v nejnižší možné sazbě.
30. K druhému žalobnímu bodu soud odkazuje na rozsáhlá odůvodnění správních orgánů, s nimiž se ztotožňuje a uvádí, že ani při jednání dne 3. 9. 2018 svými hypotetickými úvahami o možné prodlevě policistů způsobené zadokumentováním měření, případným otočením, neboť z fotodokumentace pro žalobce vyplývá, že vozidlo policistů stálo v protisměru, jízdou delším úsekem se zatáčkami, nezavdali soudu důvod pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policistů jako svědků. Navíc sám žalobce uvedl, že v době spáchání přestupku byl skutečný řidič „jedinou osobou široko daleko“ – dalo by se tedy předpokládat, že i provoz na komunikaci nebyl tak hustý. Službu konající policisté vypovídali o situaci bezprostředně po změření rychlosti shodně. Shodně uvedli, že měli vozidlo po celou dobu ve svém zorném poli, neviděli ho zastavit, dokonce shodně uvedli, že vozidlo nezastavilo ani na prvotní pokyny k zastavení, tedy že se jej pokoušeli během „delšího úseku“ (jak uvedl sám žalobce) bezúspěšně zastavit. K nevěrohodné výpovědi službu konajících policistů neshledal soud ani žádný motiv, kterým by byli tito pro nepravdivou výpověď vedeni. K obecné věrohodnosti a nestrannosti policistů soud odkazuje např. na rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2011, č.j. 7 As 83/2010 – 63 či rozsudek téhož soudu ze dne 27. 9. 2007, č.j. 4 As 19/2007-114. **I ve vlastní žalobcově věci se Nejvyšší správní soud vyjádřil tak, že se ve věci nejedná o opomenutý důkaz. Procesní obrana stěžovatele v tomto případě byla natolik nevěrohodná, že nebyla ani hypoteticky způsobila otřást skutkovým stavem, jak byl zjištěn pomocí těch důkazů, jež byly v řízení provedeny. Nepřípadnost odkazů žalobce na judikaturu vysvětlil Nejvyšší správní soud v bodech 34. a 35. rozsudku. V projednávané věci bylo jednoznačně a bez důvodných pochybností prokázáno, že vozidlo VW Passat, registrační značky 5H1 8617, řídil v okamžiku překročení nejvyšší dovolené rychlosti právě žalobce.**
31. Pokud jde o třetí žalobní námitku, uživatelský manuál k příslušnému měřicímu zařízení (uživatelský manuál TRUCAM) v rozporu s tvrzením žalobce neobsahuje podmínku měření pod nulovým úhlem a naopak je v něm uvedeno, že kosinus efekt pracuje vždy ve prospěch řidiče. Toto tvrzení je pak velice přehledně a srozumitelně zobrazeno v tabulce znázorňující vliv velikosti úhlu na naměřené rychlosti. K námitce se ohledně požadavku nulového bodu měření (a to včetně kopie té části manuálu, kde je vliv velikosti úhlu na měření podrobně vysvětlen) vyjádřil správní orgán I. stupně na čl. 4 a 5. Shodně se správním orgánem a čerpajíce z informací obsažených v manuálu, soud konstatuje, že

přístroj používá infračervený laserový paprsek, který má velmi úzký rozsah. Princip měření spočívá v opakovaném měření vzdálenosti v definovaném časovém intervalu. Jestliže tedy došlo k naměření hodnoty a zhotovení snímku se záměrným křížem a zároveň na snímku není zachyceno další vozidlo, je naměřená hodnota hodnotou rychlosti vozidla uvedeného na snímku, tj. výše uvedeného předmětného vozidla.

32. Žalobce ve čtvrté námitce rozporoval existenci úřední značky na rychloměru. Během správního řízení ani řízení před soudem žalobce nespecifikoval, o jakou konkrétní značku se mělo jednat, kde na přístroji měla být umístěna (resp. kde chyběla), když úředních značek je na rychloměru více. Krajský soud se zde ztotožňuje s názorem Nejvyššího správního soudu, který zdůraznil, že silniční laserový rychloměr typu LTI 20/20 TruCAM užitý při měření byl v době spáchání přestupku 2. 11. 2016 ověřen Českým metrologickým institutem, jak vyplývá z ověřovacího listu č. 8012-OL-70053-16. Platnost ověření skončila 23. 2. 2017. Ověření rychloměru bylo vyznačeno třemi úředními značkami nalepenými na rychloměr, jak vyplývá z ověřovacího listu. Výpovědi služby konajících policistů jsou ve vztahu k úředním značkám a otázce ověření rychloměru bezrozporné. Nic tedy nenásvědčuje tomu, že by v době měření úřední značky na rychloměru nebyly, až na ničím nepodložené tvrzení stěžovatele obsažené ve vyjádření k podkladům ve spise ze dne 21. 2. 2017. Provedení důkazu ohledáním rychloměru by s ohledem na zánik platnosti ověření ke dni 23. 2. 2017 postrádalo vypovídající hodnotu, když 20. 2. 2017 byl rychloměr předán společnosti ATSTELCOM PRAHA a.s. k novému ověření, jak vyplývá z příjemky, která je obsahem správního spisu. Krajský soud proto souhlasí s postupem správního orgánu I. stupně, který neprovedl důkaz ohledáním rychloměru s ohledem na jeho novou certifikaci. Žalobce měl možnost se k neprovedení důkazu ohledáním rychloměru z důvodu nové certifikace vyjádřit již v řízení před správním orgánem I. stupně, a to nejprve na ústním jednání dne 27. 3. 2017, následně též ve lhůtě k vyjádření určené zmocněnci žalobce usnesením ze dne 29. 3. 2017. **Žádné z těchto možností žalobce nevyužil, tudíž nelze ani učinit závěr o krácení jeho práv (jak uzavřel též Nejvyšší správní soud v bodě 42. rozsudku v této věci).**
33. Dle předposlední námitky žalovaný postupoval dle žalobce v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu, když vycházel z podkladů, které správní orgán I. stupně neprovedl jako důkaz a nenařídil ústní jednání ani dokazování mimo ústní jednání. Konkrétně má žalobce na mysli vyjádření ČMI (čl. 51), které žalobce sám přiložil ke svému vyjádření (bez uvedení data), doručené správnímu orgánu I. stupně dne 21. 2. 2017. Je pravdou, že toto vyjádření správní orgán I. stupně neprovedl jako důkaz, nicméně se k jeho obsahu vyjádřil. Následně žalobce ve svém odvolání uvedl, že správní orgán I. stupně se k jeho návrhu na provedení důkazu vyjádřením ČMI nijak nevyjádřil, což je důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Žalovaný ve svém rozhodnutí tedy pouze reagoval na žalobcovu žalobní námitku, týkající se listiny, jež sám žalobce nechal svým podáním do spisu založit. Krajský soud je přesvědčen, že se nejedná o vadu řízení, jež by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
34. Žalovaný je dle názoru žalobce zaujat vůči zmocněnci žalobce, kterého opakovaně a zcela bezdůvodně a nepodloženě obviňuje z falšování dokumentů, účelových a lživých tvrzení apod. Rozhodnutí tak dle žalobce vydala osoba vyloučená, což je vadou řízení, která by mohla mít rovněž vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud ze správního spisu neshledal, že by správní orgány zmocněnce žalobce opakovaně obviňovaly z věci

tvrzených žalobcem. Ten nedoložil žádné konkrétní důkazy, které by prokazovaly jím tvrzené domněnky. Zmocněnec žalobce měl k dispozici všechna práva v řízení, nebyl nijak vyloučen z možnosti účastnit se ústních jednání či vyjádřit se k protokolu z ústního jednání, k čemuž mu byla poskytnuta lhůta. Jeho žádosti o zaslání protokolu z ústního jednání bylo obratem vyhověno. I po podání blanketního odvolání byl zmocněnec žalobce vyzván k odstranění vad, ačkoli je jak správním orgánům, tak krajskému soudu z vlastní činnosti známo, že zmocněnec se v obdobných řízeních pohybuje opakovaně a zcela jistě si je vědom náležitostí odvolání. Nicméně správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem a zmocněnce žalobce vyzval. Přestože je jistě zmocněnec žalobce správním orgánům (též správním soudům, Nejvyšší správní soud nevyjímaje) dobře znám z úřední činnosti, neshledal krajský soud v právě projednávané věci žádné kroky správního orgánu, které by nasvědčovaly zaujatosti proti žalobci či jeho zmocněnci. Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil, že hodnocení procesní taktiky zástupce žalobce není známkou podjatosti, nýbrž zasazení do kontextu daných případů a vyjádření výhrad k opakovaným procesním strategiím (viz rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33 či rozsudek téhož soudu ze dne 19. 11. 2019, č. j. 1 As 266/2019 – 48). Dále lze poukázat na to, že tentýž obecný zmocněnec zastupoval i jiné přestupce ve správních řízeních vedených v roce 2017 před žalovaným, které byly posléze řešeny zdejším soudem (např. ve věcech sp. zn. 32 A 9/2018 či 32 A 6/2018). V těchto řízeních nebyly námitky zaujatosti proti zmocněnci vzneseny, což by jistě žalobci učinili, jednalo-li by se o zaujetí všech pracovníků žalovaného vůči obecnému zmocněnci. Soud žalovaného zaujatým neshledal, tudíž ani poslední námitka žalobce nebyla důvodná.

35. Ve svém rozhodnutí ze dne 24. 9. 2020 NSS (jak již i výše zdůrazněno) vypořádal veškeré kasační námitky žalobce tak, že jejich oprávněnost neshledal. Jako jedinou oprávněnou shledal právě námitku dostatečného nevypořádání poukazu žaloby na podjatost úřední osoby, krajský soud proto tuto argumentaci v bodě 34 blíže rozvedl a považuje ji za dostatečně vypořádanou.
36. Krajský soud uzavírá, že ze spisové dokumentace je zřetelné, že žalovaný přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Záznamy pořízené rychloměrem dokumentují dobu, úsek měření, rychlostní limit překročené rychlosti a vlastní měřené vozidlo. Uvedené je bezesporu jedinečným, nezaměnitelným a neopakovatelným důkazem, který byl získán kalibrovaným a schváleným měřicím zařízením. Všechny listiny ve správním spisu jsou ve vzájemném souladu a je možno je považovat za dostačující pro objasnění skutkového stavu věci, neboť tvoří ucelený, logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Krajský soud tak přisvědčil žalovanému v tom, že takto zjištěný skutkový stav byl dostatečný a nevzbuzoval žádné důvodné pochybnosti. Žádné z uvedených námitek žalobce tedy přisvědčit nemohl.

V. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů

nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 17. prosince 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně